

SUBMITTED BY

bafrog

ON

29.09.2011

Keine Stimmen

Gestionarea riscurilor

Gestionarea riscurilor este un proces sistematic de „identificare și evaluare a riscurilor, precum și de gestionare a reacțiilor la riscurile identificate” (Wikipedia).

În limba germană: Este vorba despre asigurarea unui nivel ridicat de siguranță pentru tinerii din grup și pentru animatori la toate evenimentele organizate de grup.

Pasul 1: Analiza riscurilor potențiale

În acest sens, treci în revistă fiecare element al evenimentului pe care îl ai în plan. Printre acestea se numără, în special,

- toate activitățile,
- întregul perimetru în care se desfășoară evenimentul (adică, de exemplu, inclusiv drumul de dus-întors),
- particularitățile specifice copiilor în general (de exemplu, atenția mentală de obicei mai redusă a copiilor în traficul rutier), precum și
- caracteristicile specifice ale copiilor (de exemplu, posibile crize de astm la copiii care suferă de această afecțiune).

Pe măsură ce parcurgi fiecare element, pune-ți următoarea întrebare: Unde ar putea exista posibile pericole? Enumeră aceste pericole unul câte unul.

Pasul 2: Evaluarea riscurilor

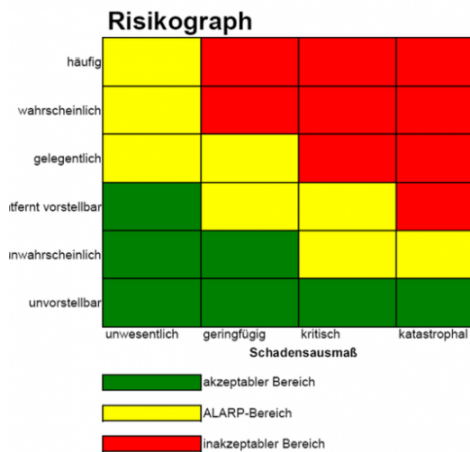
Evaluarea riscurilor vizează identificarea riscurilor acceptabile sau justificate și a celor care nu sunt. Pentru că adevărul este că nu există siguranță absolută.

Pericolele enumerate sunt analizate acum din perspectiva probabilității de apariție și a amplitudinii potențiale a daunelor. Așadar, pentru fiecare pericol enumerat, pune-ți următoarele două întrebări:

- Cât de probabil este ca un eveniment dăunător să se producă?
- Cât de mare ar fi atunci amploarea pagubelor?

Pentru a răspunde la aceste două întrebări, consultă graficul de risc de mai jos, care conține și răspunsurile posibile la cele două întrebări. Notează pentru fiecare pericol clasa de risc căreia îi aparține. Adică roșu, galben sau verde.

Risicograful

Pasul 3: Reducerea riscurilor

Acum este momentul să reducem în mod rațional riscurile identificate (pasul 1) și evaluate (pasul 2). Însă nu orice pericol imaginabil trebuie sau poate fi gestionat. Modul în care este abordat fiecare pericol depinde de clasa de pericol (roșu, galben, verde) din care face parte.

ROȘU: Pericole critice/inacceptabile – Prin măsuri adecvate, trebuie redusă probabilitatea de apariție și/sau amploarea daunelor. Obiectivul este ca, prin punerea în aplicare a acestor măsuri în cadrul controlului riscurilor (pasul 4), să nu mai existe niciun risc în acest domeniu. Notează pe lista ta măsurile care trebuie luate pentru fiecare risc în parte.

GALBEN: Așa-numita zonă ALARP (As Low As Reasonably Practicable) – Aici este vorba de reducerea riscurilor în măsura în care este rezonabil și practic. Totuși, acest lucru nu trebuie să însemne neapărat că pericolul va trece în zona verde în urma controlului riscurilor (pasul 4). Notează pe lista ta eventualele măsuri referitoare la fiecare pericol în parte.

VERDE: Pericolele din această zonă nu sunt gestionate, deoarece fie sunt extrem de improbabile, fie daunele potențiale sunt foarte mici.

Etapă de minimizare a riscurilor este un proces cu totul creativ și, de aceea, poate părea puțin complicat la prima vedere. Dacă te afli în această situație, aruncă o privire la exemplele de aplicare de mai jos și apoi citește din nou această etapă. Atunci, cu siguranță, multe lucruri ți se vor clarifica.

Pasul 4: Controlul riscurilor

A fost suficientă gestionarea riscurilor pe care ai efectuat-o? Aici este vorba tocmai de a afla acest lucru. Analizează încă o dată pericolele de pe lista ta, dar de data aceasta luând în considerare măsurile de siguranță planificate în cadrul procesului de minimizare a riscurilor. Rezultatul minim ar trebui să fie acela de a nu mai avea pe listă niciun pericol care să se încadreze în zona roșie. Dacă nu este așa, trebuie să te gândești din nou la măsurile de siguranță corespunzătoare, pentru a atenua

aceste pericole astfel încât să treacă cel puțin în zona galbenă.

Exemplu de aplicare 1: Traficul rutier

Drumul de la sediul grupului de tineret până în pădure, unde urmează să aibă loc un joc în aer liber, trece pe una sau mai multe străzi.

Pasul 1: Analiza pericolelor potențiale:

Unul dintre pericolele potențiale: participantul suferă leziuni în urma unei coliziuni cu o mașină.

Pasul 2: Evaluarea pericolului:

- Probabilitatea de producere: ocazională (coliziunile dintre autoturisme și pietoni nu sunt neobișnuite)
- Amploarea potențială a daunelor: de la critică la catastrofală (fracturi, decese)
- Rezultat conform graficului de risc: ROȘU – Pericol critic/inacceptabil

Pasul 3: Reducerea riscului:

- Măsuri posibile pentru minimizarea probabilității de producere: Copiilor li se spune încă de la sediul grupului de tineret că au voie să traverseze străzile numai dacă un îndrumător le dă această indicație și că, în caz contrar, trebuie să aștepte la marginea străzii; Utilizarea pasarelelor, a semafoarelor și/sau a pasajelor subterane pentru pietoni; Mingile care ar putea cădea pe stradă pe parcursul traseului și care ar putea determina copiii din grupul de tineret să sară după ele din reflex sunt confiscate de către îndrumători.
- Măsuri posibile pentru minimizarea amplitudinii potențiale a daunelor: stabilirea traseului astfel încât străzile să fie traversate în locuri cât mai sigure, adică acolo unde mașinile trebuie să circule mai încet și chiar o fac, unde șoferii pot vedea pietonii din timp și unde sunt, probabil, obișnuiți să se aștepte ocazional la prezența pietonilor, de exemplu la trecerile de pietoni.

Pasul 4: Controlul riscurilor

Dacă se pun în aplicare măsurile menționate în ceea ce privește riscul de coliziune între o mașină și un participant la trafic, rezultă următoarea nouă evaluare a riscului:

- Probabilitatea de producere: improbabilă (datorită măsurilor de siguranță planificate, este acum mai degrabă improbabil ca un accident să aibă loc).
- Amploarea potențială a daunelor: catastrofală (șoferii care circulă cu viteză mult prea mare pot provoca în continuare coliziuni cu consecințe potențial letale; prin urmare, amploarea potențială a daunelor a putut fi redusă doar într-o măsură nesemnificativă)
- Rezultat conform graficului de risc: GALBEN – obiectivul minim atins.

Observații

Conceptul descris redă, într-o formă simplificată și aplicabilă, principiile de bază ale gestionării riscurilor. Acesta trebuie însă aplicat întotdeauna în combinație cu cunoștințele de specialitate corespunzătoare activității respective. În acest context, cunoștințele de specialitate au prioritate. Așadar, dacă, de exemplu, mergi cu tinerii tăi să practice rapelul sau escalada, cunoștințele din domeniul gestionării riscurilor nu sunt suficiente. Trebuie să deții o pregătire corespunzătoare în domeniul alpinismului/coborârii în rapel, care include, de exemplu, și modul în care se desfășoară în siguranță o astfel de activitate. Aceste cunoștințe de specialitate au prioritate față de aplicarea cunoștințelor de gestionare a riscurilor.

Sursa imaginii

Imagine de copertă: © Gerd Altmann / [pixelio.de](https://www.pixelio.de)

Risikograph: domeniu public / fără drepturi de autor; sursă:
<http://de.wikipedia.org/w/index.php?title=Datei:Risikograph.png&filetim...>

Weitere Informationen

Etichete

Gestionarea riscurilor

Vârsta

Nu există date disponibile.

Număr de participanți

Nu există date disponibile.

Biblia

Această informație lipsește.

Durată

Nu există date disponibile.

Material

Multă muncă

Descărcare fișier

Nu există descărcări de fișiere

KI Generierter Inhalt

Conținut

Etichete

Vârsta

Număr de participanți

Biblia

Durată

Material